

Olyan vagy, mintha nem is lennél cigány! De az vagyok, nyugodtan tekintetek rám úgy! – ezekkel a mondatokkal szolt hozzá a roma és nem roma középosztálybeli nők helyzetéről szóló beszélgetéshez az egyik résztvevő. A Színes Csinos elnevezésű rendezvényén, amelyet a Színes Gyöngyök Alapítvány, a Nevelők Háza Egyesület Esélyek Irodája és a Csinos Presszó szervezett.

A résztvevő hölgyek megosztották egymással tapasztalataikat a családi helytállásról, a karrierépítésről, a gyermeknevelés gondjairól egyaránt.

- Milyen gondokkal, nehézségekkel kell megküzdeni a mindennapokban a roma és nem roma középosztálybeli nőknek, tudunk-e egymásnak hasznos tanácsot adni? – kezdte kérdéssel a beszélgetést az Esélyek Iroda vezetője, **Koska Éva** (kis képünkön fent balra).

- Mi is olyanok vagyunk, mint a magyar nők – indította a válaszadást **Kelemenné Várnai Anna**, a Színes Gyöngyök Egyesület elnöke. Szeretnénk, tanulni, érvényesülni a munkahelyen, és persze családot alapítani, gyereket nevelni. Nagyon sok cigány család integrálódik be a társadalomba, tartja

fontosnak, hogy tanuljanak a gyerekei, és megfelelő körülményt igyekeznek teremteni ehhez a családjának.

Bennünket arra neveltek a szüleink, hogy érték a tanulás, veszi át a szót testvére, Júlia. Mi nyolcan vagyunk testvérek, de mindannyian tanultunk valamit, diplomát is többen szereztünk. Ezt adjuk át a gyermekeinknek is. Érvényesülni, a középosztályba kerülni azonban szerintem jóval nehezebb nekünk, mint a magyaroknak.

<http://www.youtube.com/watch?v=IMd890ZUCIc>

A jókedvről és a táncos dallamokról a fiúk gondoskodtak

A jelenlévők többsége egyetértett a beszélgetés során azzal, hogy gyermekkorukban, az iskolás éveikben nem igen éreztették velük cigány mivoltukat, de felnőtként gyakran érzik úgy, hogy azért nem bánnak velük egyenlően, mert roma származásúak. Az egyik 29 éves hölgy elmesélte, hogy nemrégiben tapasztalta először, hogy azért nem engedték be egy szórakozóhelyre, mert cigány. Egy másik,

kissé idősebb hölgy arról beszélt, hogy mennyire elégedettek voltak vele a munkahelyén, ahol egészen addig nem került szóba a származása, amíg valamilyen ügy kapcsán, szó nem esett „általánosságban” a cigányokról. Méghozzá negatív összefüggésben. Akkor mondta el, hogy ő is cigány. Ez nagy megdöbbenést váltott ki a munkatársaiból, akik úgy fogalmaztak, hogy ők nem is cigányként tekintenek rá! Ami döbbenetes, tette hozzá az elbeszélő, hogy nem érezték, ezzel a mondattal még inkább elismerik negatív, kirekesztő véleményüket a cigányságról. Akkor tette hozzá, a már a bevezetőben is említett mondatokat, hogy de igenis, tekintsék csak őt nyugodtan cigánynak, mert az.

A lényeg ugyanis, fogalmazták meg a résztvevők, hogy eljusson oda mindenki,

hogy csak jó és rossz emberek vannak, nem pedig rasszok, nem pedig rasszokra ráhúzható bűnözés.

A kerekasztal beszélgetés résztvevői, roma és nem roma nők

Figyelemre méltó volt egy fiatal anyukának, Júliának a hozzászólása a témához, aki ugyan most gyesen van, de egyébként a Pécsi Tudományegyetemen tanít. Két elgondolkodtató példával járult hozzá ahhoz, hogy tanult, művelt nőként, milyen helyzeteket él át csupán a származása miatt. Az egyik, hogy amikor leviszi a kicsi kislányát a játszótérre, az anyukák

visszahívják saját gyerekeiket, hogy ne játszanak az övével. A másik, amikor az egyetemre ment dolgozni, az őt nem ismerő portás, ahogy meglátta, azt mondta, hogy a takarítónők szobája jobbra van.

Aki nem élt még át hasonlót, nem is tudja elképzelni ezeknek a helyzeteknek az ellentmondásosságát. Hogy el lehessen viselni, sokszor nevetnek a helyzeteken, megpróbálják humorral oldani a feszültségeket.

Balogh Edina, a Csinos Presszó vezetője arra volt kíváncsi, hogy a gyermeknevelés és a karrierépítés szervezési és lelki nehézségeit ők, hogyan tudják megoldani.

Bár a jelenlévőknek a karrierépítés származásuk miatti gondjai talán nagyobbak, azért a többféle szerepnek való

megfelelés, és az idő is gondot okoz – jelentették ki. Ott, ahol a család közel van, mint például Várnaiéknál, ott egymást segítik. Sőt, szegényebb, kevésbé iskolázott társaikat is segítik a Gyöngyház Anyaklubban. Ez olyan hely, ahol az anyák egymást tanítják, támogatják abban, hogy gyermekeiknek még jobb nevelést tudjanak adni, vagy akár magukat tovább művelni. Ehhez szakértőket is igénybe vesznek. Ahol viszont a szülők egy kis faluban élnek, messzebb a várostól, nem túl jó anyagi körülmények között, ott ugyanolyan probléma, hogy ki vigyázzon addig a gyerekekre, amíg anya tanul, vagy dolgozik, vagy például ilyen összejöveteleken vesz részt, mint ez a mostani.

Végül szóba került a média segítő, illetve hátráltató szerepe a cigányok helyes megítélésében. A résztvevők szerint a

jelenlegi helyzet, amelyben csak annak van hírértéke, ami negatív, nehéz a romák megítélését pozitív irányba terelni.

Van tehát feladat bőven, a jelenlévő roma és nem roma nők pedig tenni akarnak azért, hogy a helyzetük jobb legyen.